

P o s u d e k p r á c e Jakuba R á k o s n í k a

„Vývoj právní úpravy politických stran v českých zemích v letech 1860 – 1938“

Při posuzování otázky, zda možno uznat předloženou práci za rigorózní, se mohu odvolut na svůj posudek, který jsem vypracoval k témuž rukopisu (20. 6. 2005), předloženému jako práce diplomní. Mé hodnocení již tehdy vyznávalo kladně – ocenil jsem snahu autora o komplexní pohled, spojující názory nejen právní, ale i historiků, politologů a sociologů.

Nicméně jsem vyslovil i některé kritické připomínky – a to jak věcné, tak formální. Ty samozřejmě – práce byla předložena v původní verzi – ke škodě věci přetrvávají.

Přesto, stejně jako v původním posudku, docházím k závěru, že předložená práce nepochybně jak koncepcí, tak využitím literatury i pramenů naplňuje požadavky kladené na práce rigorózní a doporučuji ji uznat za podklad rigorózního řízení.

Příloha : Posudek diplomní práce z 20.6.2005

V Praze dne 11. dubna 2006

Prof.JUDr.Dr.h.c. Karel M a l ý , DrSc.

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA
PSČ 116 40 PRAHA 1, Nám. CURIEOVÝCH 7
ÚSTAV PRÁVNÍCH DĚJIN

Posudek diplomové práce Jakuba Rákosníka

„Vývoj právní úpravy politických stran v českých zemích v letech 1860 – 1938“

Autor předložil na 137 stranách studii, která zřetelně překračuje běžný rámec prací diplomových. Je to jak využitím rozsáhlé literatury i pramenů, tak i úspěšnou snahou autora využít k formulování svých názorů a k právní argumentaci výsledky obecných historiků, sociologů a politologů.

Práci si autor rozdělil do 4 kapitol, (v obsahu píše o 5, ale jedna se mu ztratila?) ke kterým připojil exkurz, ve kterém popsal vývoj po r. 1939. Jádrem práce je kapitola třetí, ve které autor pojednává o právní úpravě politických stran v letech 1918 – 1933 a čtvrtá (u autora pátá).

V závěru, do kterého měl být zřejmě zapracován i tzv. Exkurs (str. 131 – 132) se stručně zmiňuje o vývoji po r. 1945, ale je tu až příliš stručný a nepochybně by bylo třeba podrobněji vysvětlit novou povahu politických stran, jejich financování, majetkové poměry a samozřejmě i politické mechanismy působící v rámci národní fronty. Snad tu, alespoň zčásti mohl být využit sborník „Příspěvků k teorii uspokojování zájmů v kulturních organizacích“ Praha 1968, Osvětový ústav, kde – podmíněny dobou svého vzniku – k tématu hovoří články Milana Petruska, Václava Pavlíčka a Karla Malého.

Z drobných připomínek k textu uvádim jen některé – bylo to opravdu tak, že do r. 1907 nebyla pociťována potřeba právní regulace politických stran? Z hlediska státního aparátu nepochybně ano! (str. 21)

- bylo od r. 1896 volební právo opravdu všeobecné? Co účast žen, příslušníků ozbrojených sborů? (str. 39)

- je dobré, že se autorovi podařilo reagovat na nejnovější, zřejmě sudetoněmeckou literaturu. Nemohla by však úvaha autora na str. 124 – 125 být podstatně rozšířena?

Závěrem konstatuji, že práci považuji za dobrý podklad pro obhajobu.

V Praze dne 20. 6. 2005

Prof.JUDr.Dr.h.c. Karel Malý, DrSc.

Telefon :
221 005 111
221 005 540, 541